

Sygn. akt IV KK 329/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

Protokolant Dorota Szczerbiak

w sprawie **Z. J.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 października 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego (PG IV .../13)

na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w K.

z dnia 27 października 2008 r.,

uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej oraz rozstrzygnięć z tym związanych i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy, wyrokiem z dnia 27 października 2008 r., uwzględnił wniosek Z. J. złożony w trybie art. 387 § 1 k.p.k. i uznał go za winnego dwóch przestępstw,

wymierzając mu, zgodnie z wnioskiem, kary bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Po pierwsze, Z. J. uznany został za winnego przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za przestępstwo to wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Po drugie, uznano go za winnego przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za nie wymierzono mu także karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. W punkcie trzecim wyroku Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wykonanie tej kary warunkowo zawieszono, na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody, a także oddano go pod dozór kuratora. Wyrok nie został zaskarżony i uprawomocnił się z dniem 4 listopada 2008 r.

Kasację od tego orzeczenia na korzyść Z. J. wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze łącznej. Zarzucił w niej wyrokowi rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie przepisów prawa karnego procesowego – art. 387 § 1 i 3 k.p.k., polegające na uwzględnieniu przez sąd sprzecznego z wymogami prawa wniosku Z. J. i wydanie wyroku zgodnego z wnioskiem w zakresie proponowanego wymiaru kary łącznej, w konsekwencji czego doszło do rażącego naruszenia przepisu prawa karnego materialnego – art. 86 § 1 k.k. poprzez wymierzenie oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności w wysokości wyższej od maksymalnego wymiaru kary łącznej przewidzianej w tym przepisie.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu, który pozwala na jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu wyznaczonym na podstawie art. 535 § 5 k.p.k. Przepis art. 387 k.p.k. pozwala na wydanie wyroku skazującego w następstwie uwzględnienia przez sąd złożonego przez oskarżonego wniosku o wydanie takiego wyroku i wymierzenie mu określonej kary. Możliwość uwzględnienia wniosku uzależniona jest jednak od spełnienia warunków wskazanych w art. 387 § 2 k.p.k. (okoliczności popełnienia przestępstwa nie mogą budzić wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte mimo

nieprzeprowadzenia rozprawy w całości) oraz od braku sprzeciwu ze strony prokuratora i pokrzywdzonego. Mimo braku zastrzeżenia wyrażonego w art. 387 k.p.k. uznać trzeba, że wydany w następstwie uwzględnienia wniosku wyrok spełniać musi także wymóg zgodności z obowiązującymi przepisami prawa karnego materialnego. Zadaniem sądu jest zbadanie złożonego wniosku pod kątem jego zgodności z przepisami. Kontroli tego rodzaju dokonać powinien także prokurator.

W sprawie Z. J., zapewne na skutek omyłki rachunkowej uznano, że sumę dwóch kar jednostkowych w wymiarze po 8 miesięcy pozbawienia wolności stanowi kara łączna roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Przepis art. 86 § 1 k.k. stanowi, że sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. W przedmiotowej sprawie sąd mógł zatem wymierzyć karę łączną w granicach od 8 miesięcy pozbawienia wolności do roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności; pamiętając bowiem, że rok liczy sobie 12 miesięcy, tyle właśnie wynosi suma dwóch kar po 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy, wymierzając karę łączną powyżej górnej granicy wyznaczonej treścią art. 86 § 1 k.k., rażąco naruszył ten przepis. W efekcie kara łączna wymierzona w wyroku stała się rażąco sprzeczna z przepisami prawa i niekorzystna dla skazanego. Z tego powodu konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części, to jest części dotyczącej wymiaru kary łącznej. Uchylenie wyroku obejmuje także orzeczenia bezpośrednio związane z wymierzoną karą łączną, to jest rozstrzygnięcia w przedmiocie warunkowego jej zawieszenia i obowiązków z tym związanych (orzeczenia z punktów 4, 5 i 6 wyroku).

Podczas ponownego rozpoznania sprawy w tym zakresie Sąd Rejonowy powinien w oparciu o treść art. 387 § 3 k.p.k. uzależnić uwzględnienie wniosku od dokonania w nim zmiany respektującej treść art. 86 § 1 k.k. W przypadku przychylenia się do zmodyfikowanego wniosku, Sąd orzec powinien ponownie o pozostałych jego elementach, uwzględniając konsekwencje wynikające z kierunku wniesionej kasacji.